

ingen Grund til at komme nærmere ind paa dette Ændringsforslag for Øjeblikket, og jeg kan derfor indskrænke mig til disse faa Bemærkninger.

Jessen: Efter at den ærede Ordfører for Flertallet ved 1ste Behandling meget udførlig har gennemgaaet Lovforslaget, kan jeg indskrænke mig til nogle ganske faa Bemærkninger. Det er nærmest som Landboer, at jeg ønsker at udtale mig om den Forargelse, den lovbeskyttede Prostitution vækker. Hvor megen Utugt, der end kan blive bedrevet ude paa Landet, betragtes det dog heldigvis som en meget syndig og meget slet Handling, men desværre kan det befrygtes, at mangen Landboer kunde faa et andet Begreb derom, naar han kommer ind til Hovedstaden og ser, at Usædelighed under visse Formers Iagttagelse er lovbeskyttet og lovhjemlet. Jeg kan fuldt ud tiltræde, hvad en meget højtstaaende gejstlig for flere Aar tilbage udtalte i et Foredrag, at det er en Ulykke, naar en Mand i en fremragende Stilling vækker Forargelse, men det er en større Ulykke, naar Folket har Lovbestemmelser og en Lovordning, som giver Forargelse; og naar de, som haandhæve Loven, netop i deres Egenskab af Lovens Haandhævere nødes til at føre Folk ind i den Vildfarelse, at det, som ellers er usædeligt, er i sin gode, lovlige Orden. Og efter mit Begreb maa den offentlige Prostitution netop føre til en saadan Betragtning. Vi Landboere maa frygte for, at vore unge Mænd, der komme til Hovedstaden, enten for at aftjene deres Værnepligt eller tjene eller læse eller paa anden Maade, kunne faa deres moralske og sædelige Begreber saaledes forvirrede og forplumrede, at de faa en anden Opfattelse af, hvad Usædelighed er, end den, de have modtaget fra Hjemmet eller Skolen, og kunne komme til at begaa en slet Handling; saaledes at de bilde sig selv ind, at de ere uden Ansvar, at Ansvaret er lagt paa andet Sted.

Det er selvfølgelig langt fra Forslagsstillernes Mening, at Usædelighed vil kunne afskaffes, men der er dog stor Forskæl paa, at Mennesker gøre en Ugerning paa eget Ansvar, eller om han skyder sig ind under Loven. Af Folketingstidenden for 1892 ser jeg, at Formanden for Midnatsmissionen i sin Tid er bleven mulkteret med 15 Kr., fordi han uden for et Skøgehus havde advaret et Par unge Mennesker fra at gaa derind. Jeg synes, det er ligefrem oprørende, at slikt kan være muligt i Henhold til de bestaaende Love. Hvis vi nu

tænkte os, en Fader kom ind i en saadan Gade og saa, at hans Søn vilde gaa ind paa et Skøgehus, og han vilde forbyde ham det, skulde han saa tiltales og mulkteres! Jeg synes, at det er i højeste Grad demoraliserende.

Naar den højtærede Minister ved 1ste Behandling og den ærede Folketingsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner) talte om den Fare, der kan være for, at de utugtige Kvinder, naar dette Lovforslag bliver til Lov, skulde komme ud paa Landet, saa nærer jeg ingen Frygt i den Henseende. Jeg skal derimod tillade mig at nævne en anden Ting her fra Hovedstaden, som jeg for øvrigt ikke skal komme videre ind paa, men som jeg frygter for, kan hjælpe til, om ikke direkte saa indirekte, at bringe de slette Lidenskaber op. Det er Udstillingen af de usædelige Billeder, der kan ses i enkelte Boghandlervinduer.

Jeg kan i det hele taget anbefale Lovforslaget i dets nuværende Skikkelse og haaber, at det maa blive til Lov.

Ordføreren (Svend Høgsbro): Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner) sluttede sine Bemærkninger med at sige, at hans Ytringer mulig kunde misforstaas og søgte derfor til Slutning at kaste et Tilbageblik over sin Stilling til denne Sag. Jeg giver det ærede Medlem fuldstændig Ret deri, det forekommer mig at være noget af det rigtigste, han har sagt, at hans Ytringer kunde misforstaas; det ærede Medlems Stilling til denne Sag synes mig i det hele taget at være ganske ualmindelig uklar. For det første begyndte det ærede Medlem jo med at omtale de gamle Behandlinger af disse Sager her i Tinget for en Del Aar siden, og man maatte da faa Indtrykket af, at der saa ikke siden var bleven talt om den Ting, og at det derfor var nødvendigt for det ærede Medlem, da jeg havde talt saa kort, at genopfriske i Tingets Erindring, hvad der var sagt og kunde siges om dette Spørgsmaal, som de, der ikke havde siddet her i Tinget i en halv Snes Aar, ellers maatte være ukendte med. Men ærede Medlemmer behøve kun at have siddet her i Tinget siden i Fjor for at vide, at vi baade den Gang og for Resten ogsaa ved 1ste Behandling i Aar have drøftet temmelig indgaaende de Spørgsmaal, der staa i Forbindelse hermed, og jeg vil blot tilføje, at de Medlemmer, der ville sammenligne det ærede Medlems Udtalelser — og det gælder for øvrigt ogsaa det ærede Medlem for Maribo Amts 3dje Valg-